

- נהג בקו חוק הנישואין והג'רושין ע"י
הכנסת - שנת גש' ט"ג (1953). חוק זה
היה חוק אחד לחוקי היסודי הקדמית צביון המדינה.

מענין רמזים למורש אלו:
... והשלה מנוח א"ש כרעהו והמנוח
אגיונים ... = (מגילת אסתר)
הוא ג'בול אלו - שבחורש אלו מרבים גם
גרמ' צדקה, זפי שהצדקה, ימי עם הגשוחה
והגפילה, מעבירה את רוצ' הגלירה.

מיום שני של ר"ח אלו ועד דרב ראש השנה תוקלם
כל יום אחרי גפילה שחר' בשופר - 4 קולות:
תקיעה, שברים, גרועה, תקיעה.
והקיעה שופר זו אינה מן המורה אלא מנהג ישכילי הלא.
שבשלה משה רבינו היה סיני בראש גורש אלו זקל
והוא שנים, תקעו שופר במנהג זהו צ"צ לכל בני ישראל
שמה לאו למרום, ולא יבואו ואלו עור אחרי דבורה
זרה (כדומה עמ' הבה!).
זפיכך, נהגו ישכילי מקול גר"ח אלו כפי להצב'ר
זא זא"גו של משה, והווצ"צ ששבו ישכילי מחטא הדגל.
ונתכפר להם ונתנו להם ברצון הלוואה השנים לסוף
ארגלים יום.
וזכרון זה מדורר את האדם לשלבה.